การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบวัดระดับความสามารถ ทางภาษาเกาหลี (TOPIK) กับผลการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วนิคณา แพงโสภา[1] สุพรรณี ชัยบาง[1] สุจิตตา สุระภี[1] โรจนี หอมชาลี[1]
ศิริลักษณ์ เจิมจิตต์พรชัย[1] และกนกกุล มาเวียง[2]
[1]ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
[2]ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
Email: wanijah2540@gmail.com, Parsuppbang@hotmail.com, suraphee@hotmail.com,
rojanee.h@msu.ac.th, sjerm001@yahoo.com, kanokkun.m30@gmail.com

Received: August 30, 2019
Revised: October 23, 2019
Accepted: October 23, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK I กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟังและด้านการอ่าน ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน และศึกษาสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I และ TOPIK II ที่เหมาะสมของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลทุติภูมิที่ได้มาจากสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ข้อมูลประกอบด้วยคะแนนการสอบ TOPIK I คะแนนการสอบ TOPIK II และเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนของนิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2557 และ 2558 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน และการวิเคราะห์การถดถอย ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนการสอบ TOPIK I ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง และด้านการอ่านของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี 2) คะแนนการสอบ TOPIK II มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่านและด้านการเขียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ไม่มีสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I และ TOPIK II ที่เหมาะสมของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

คำสำคัญ: รายวิชาบังคับ ผลการเรียน การสอบ TOPIK

A Study of Relationship between TOPIK Scores and Academic Performance of Korean Language Students in Faculty of Humanities and Social Sciences at Mahasarakham University

Wanikana Peangsopa[1], Supannee chaibang[1], Sujitta Suraphee[1], Rojanee Homchalee[1], Siriluck Jermjitpornchai[1] andKanokkun Maviang[2]

[1]Department of Mathematics, Faculty of Science, Mahasarakham University

[2]Department of Thai and Eastern Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

Email: wanijah2540@gmail.com, Parsuppbang@hotmail.com, suraphee@hotmail.com, rojanee.h@msu.ac.th, sjerm001@yahoo.com, kanokkun.m30@gmail.com

Received: August 30, 2019
Revised: October 23, 2019
Accepted: October 23, 2019

Abstract

The purposes of this research were to determine the strength of the relationship between TOPIK I score and GPA of required courses in listening and reading, the strength of the relationship between TOPIK II score and GPA of required courses in listening, reading and writing, and the appropriate prediction models of TOPIK I and TOPIK II scores of Korean major students at Mahasarakham University. The collected data were secondary data from Korean field in the Department of Thai and Eastern Languages, and the Division of Registration at Mahasarakham University. The data consisted of TOPIK I score, TOPIK II score, and GPA of required courses in reading, listening, and writing of undergraduate students in Korea major of academic year 2014-2015. The statistical methods for analyzing the data were correlation and regression analyses. The results were as follows. 1) GPA of required courses in listening and reading was not significantly related to TOPIK I score. 2) Each of GPA of required courses in listening, reading and writing were significantly related to TOPIK II score. 3) There were no appropriate prediction models for TOPIK I and TOPIK II scores.

Keywords: Required courses, Academic Performance, TOPIK

บทนำ

ในยุคที่ประเทศไทยกำลังพัฒนา ผู้คนสามารถเดินทางข้ามประเทศได้อย่างมีอิสระเสรี การหลั่งไหลเข้ามาลงทุนของบริษัทต่างชาติจากประเทศแถบเอเชีย และการไหลเข้ามาของอุตสาหกรรมบันเทิงจากฝั่งตะวันออก ส่งผลให้ผู้คนเริ่มให้ความสนใจต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาอังกฤษมีมากขึ้น และภาษาเกาหลีเป็นอีกหนึ่งภาษาที่ได้รับความสนใจจากสังคมไทย กระแสความนิยมเกาหลีได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพ.ศ. 2543 พบเห็นได้อย่างชัดเจนจากการไหลเข้ามาในประเทศไทยหลายรูปแบบ เช่น ละครเกาหลีพากย์ไทยที่ฉายออกมาทางโทรทัศน์ของประเทศไทย การขยายตัวของธุรกิจประเภทร้านอาหารเกาหลีในไทย การแต่งกายสไตล์เกาหลี การประกอบอาชีพต่างๆที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลโดยเฉพาะกับกลุ่มวัยรุ่นไทยซึ่งเรียนรู้และรับวัฒนธรรมเกาหลีเข้ามาหลายด้าน จากกระแสทางด้านวัฒนธรรมเกาหลีที่ไหลเข้ามาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้วัยรุ่นหรือกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบด้านวัฒนธรรมเกาหลีเริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับประเทศเกาหลีมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะด้านภาษา ดังนั้น จึงมีจำนวนผู้เรียนภาษาเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จากจำนวนผู้ที่สนใจในภาษาเกาหลีที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้หลายสถาบันการศึกษาเริ่มจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาเกาหลีเพิ่มขึ้น มีการเปิดสอนทั้งวิชาภาษาเกาหลีและเกาหลีศึกษาในหลายมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (สุภาพร บุญรุ่ง, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) โดยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่ตอบสนองความต้องการ เริ่มต้นจากการเปิดสอนเป็นวิชาเลือกเสรีตั้งแต่พ.ศ. 2541 จากนั้นจึงเปิดสอนในวิชาโทในปีการศึกษา 2545 และในปีการศึกษา 2548 ได้พัฒนามาเป็นหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลีในระดับปริญญาตรี

TOPIK หรือ Test of Proficiency in Korean คือ ข้อสอบวัดระดับภาษาเกาหลีที่ถูกทำขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ความสามารถในภาษาเกาหลี ซึ่งการสอบ TOPIK นั้นจะแบ่งเป็นTOPIK I และ TOPIK II โดย TOPIK I จะใช้วัดระดับวัดความรู้ความสามารถในภาษาเกาหลีด้านการฟังและด้านการอ่าน ส่วน TOPIK II จะใช้วัดระดับวัดความรู้ความสามารถในภาษาเกาหลีด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน โดยปัจจุบันนี้การศึกษาต่อที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีจะต้องใช้ผลการสอบวัดความรู้ความสามารถในภาษาเกาหลีโดยเฉพาะการยื่นสมัครทุนการศึกษาต่างๆ มักจะพิจารณาผู้ที่มีผลสอบ TOPIK ก่อนเป็นอันดับแรกๆ (Global Korea Scholarship, 2019) นอกจากนี้ ผลการสอบ TOPIK ยังสามารถใช้สมัครเข้าทำงานในบริษัทของเกาหลีได้ เนื่องจากการประกาศรับสมัครพนักงานของบริษัทต่างๆ มักระบุไว้ในคุณสมบัติของผู้สมัครว่าต้องสอบผ่านการวัดความสามารถภาษาเกาหลีตามระดับที่กำหนด นอกจากนี้ จากประกาศของกรมแรงงานที่ได้

ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี ตามระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ ได้ระบุว่า คนหางานที่จะเดินทางไปทำงานต้องผ่านการสอบความสามารถภาษาเกาหลี ตามที่ทางการเกาหลีกำหนด (ประกาศคณะอนุกรรมการจัดส่งแรงงานไทยไปสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ เรื่อง การรับสมัครทดสอบภาษาเกาหลีและทักษะการทำงาน (Point System) ครั้งที่ 7, 2562) และในปัจจุบันมีการจัดสอบวัดความสามารถภาษาเกาหลีหรือ TOPIK ขึ้นทุกปี และมีนิสิตของสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวนหนึ่งสมัครเข้าสอบวัดความสามารถภาษาเกาหลี ดังนั้น เพื่อเป็นการหาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลการสอบ TOPIK โดยเฉพาะตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่าหากนิสิตผู้ที่มีผลการเรียนในกลุ่มรายวิชาบังคับอยู่ในเกณฑ์ดี อาจส่งผลให้ทำคะแนนสอบ TOPIK ได้คะแนนดี และผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด การวิจัยในครั้งนี้ จึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK กับผลการเรียนของนิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และการพัฒนาตนเองของนิสิตที่ต้องการสอบ TOPIK ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK I กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟังและด้านการอ่าน

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

3. เพื่อหาสมการที่เหมาะสม ในการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I และ TOPIK II ของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ขอบเขตการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลทุติภูมิ (Secondary data) ที่ได้มาจากสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ข้อมูลประกอบด้วยคะแนนการสอบ TOPIK I คะแนนการสอบ TOPIK II และเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

ของนิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2557 และ 2558 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's correlation) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน(Spearman's rank-order correlation) และการวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2557 และ 2558 ที่มีประสบการณ์สอบ TOPIK ครั้งที่ 58 พ.ศ. 2560 จำนวน 43 คน โดยข้อมูลประกอบด้วย คะแนนการสอบ TOPIK I จำนวน 23 คน และ TOPIK II จำนวน 20 คน และข้อมูลเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ 1.ข้อมูลเกรดเฉลี่ยของรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 และมีประสบการณ์สอบ TOPIK ครั้งที่ 58 พ.ศ. 2560 จากระบบทะเบียนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์กนกกุล มาเวียง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 2. ข้อมูลคะแนนการสอบ TOPIK I และ TOPIK II ครั้งที่ 58 พ.ศ. 2560 ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอาจารย์กนกกุล มาเวียง อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาเกาหลี ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม 3. เกณฑ์คะแนนการผ่าน TOPIK จากเว็บไซต์ https://www.facebook.com/topikinthailand

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน และการวิเคราะห์การถดถอย

3.1 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ในการคำนวณค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์ มีสูตรดังนี้

$$r = \frac{\sum(X-\bar{X})(Y-\bar{Y})}{\sqrt{\sum(X-\bar{X})^2 \sum(Y-\bar{Y})^2}}$$

โดยที่ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มีค่าอยู่ในช่วง -1 ถึง 1 ($-1 \leq r \leq 1$) และมีความหมายดังนี้

• ถ้าค่า r เป็นบวก แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

• ถ้าค่า r เป็นลบ แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม

• ถ้าค่า r เข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยมาก

• ถ้าค่า r เข้าใกล้หนึ่งด้านบวก แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันสูงมาก

• ถ้าค่า r เข้าใกล้หนึ่งด้านลบ แสดงว่า ตัวแปร X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามและมีความสัมพันธ์กันสูงมาก

โดยข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญในการใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงปริมาณแบบต่อเนื่อง 2 ตัว คือ ตัวแปรแต่ละตัวต้องมีการแจกแจงปรกติ

3.2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน (The Spearman Rank-Order Correlation Coefficient)

ถ้าข้อมูลไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญในการใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงปริมาณแบบต่อเนื่อง 2 ตัว จะสามารถใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมนเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมนสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$r_S = 1 - \frac{6\sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

เมื่อ r_S เป็น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

$\sum D^2$ เป็น ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของอันดับคะแนนแต่ละคู่

N เป็น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Regression)

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวในรูปแบบเชิงเส้น เพื่อใช้ในการคาดคะเนหรือพยากรณ์ค่าของตัวแปรที่เราสนใจซึ่งเรียกว่า ตัวแปรตาม (Dependent variable: Y) โดยทราบค่า

หรือมีการกำหนดค่าของตัวแปรหนึ่งไว้ล่วงหน้าซึ่งเรียกว่าตัวแปรอิสระ (Independent variable: X) หากในการศึกษานั้นใช้ตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัว จะเรียกว่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ จะสามารถเขียนอยู่ในรูปสมการดังนี้

$$Y_1 = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \varepsilon$$
$$Y_2 = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \varepsilon$$

โดยที่ Y_1 แทน คะแนนการสอบ TOPIK I
Y_2 แทน คะแนนการสอบ TOPIK II
X_1 แทน เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง
X_2 แทน เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน
X_3 แทน เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน
ε แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์

โดยมีข้อตกลงเบื้องต้น คือ

1. ความคลาดเคลื่อน ε มีการแจกแจงแบบปรกติ (Normal Distribution) ที่มีค่าเฉลี่ยเป็น 0

2. ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีค่าคงที่

3. ค่าความคลาดเคลื่อน แต่ละค่า เป็นอิสระกัน

4. ค่าของตัวแปรอิสระ จะต้องเป็นค่าที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือทราบค่า (ไม่ใช่ตัวแปรสุ่ม) และต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกัน หรือกล่าวว่าต้องไม่มีพหุสัมพันธ์ (Multicollinearity)

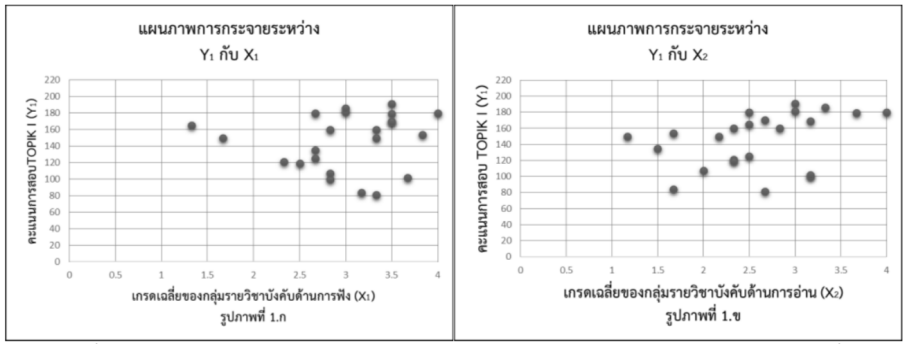

รูปภาพที่ 1 แสดงแผนภาพการกระจายระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK I กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟังและเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน

ตารางที่ 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK I กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง และด้านการอ่านของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

	Y_1	X_1	X_2
Y_1	1	0.107 (0.625)	0.364 (0.088)
X_1	0.107 (0.625)	1	0.476* (0.022)
X_2	0.364 (0.088)	0.476* (0.022)	1

หมายเหตุ 1) ตัวเลขในวงเล็บคือค่า p-value 2) * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่าคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง มีค่า r = 0.107 และ p-value = 0.625 โดยคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1) มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมากในทิศทางเดียวกัน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1)

คะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) มีค่า r = 0.364 และ p-value = 0.088 โดยคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำในทิศทางเดียวกัน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2)

ต่อไปนี้จะเป็นการแสดงแผนภาพการกระจายระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II และตัวแปรอิสระต่างๆ ดังนี้

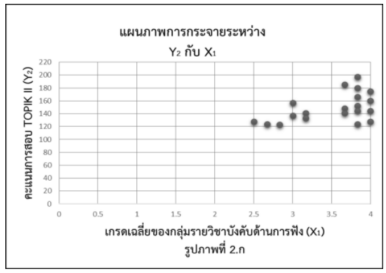

รูปภาพที่ 2.ก

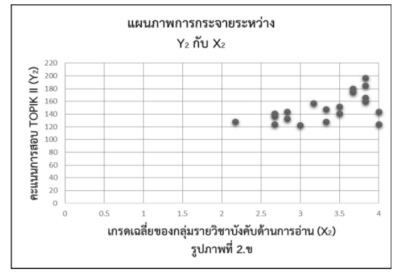

รูปภาพที่ 2.ข

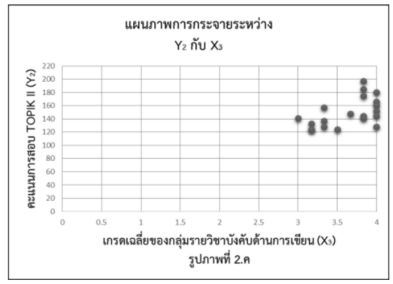

รูปภาพที่ 2.ค

รูปภาพที่ 2 แสดงแผนภาพการกระจายระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน และเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน ของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

	Y_1	X_1	X_2	X_3
Y_1	1	0.498* (0.025)	0.566* (0.009)	0.543* (0.013)
X_1	0.498* (0.025)	1	0.788* (0.000)	0.855* (0.000)
X_2	0.566* (0.009)	0.788* (0.000)	1	0.732* (0.000)
X_3	0.543* (0.013)	0.855* (0.000)	0.732* (0.000)	1

หมายเหตุ 1) ตัวเลขในวงเล็บคือค่า p-value 2) * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1) มีค่า r = 0.498 และ p-value = 0.025 นั่นหมายความว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) มีค่า r = 0.566 และ p-value = 0.009 นั่นหมายความว่าคะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน (X_3) มีค่า r = 0.543 และ p-value = 0.013 หมายความว่าคะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน (X_3) มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกัน และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน (X_3) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่า ข้อมูลชุดนี้ไม่ได้มีการแจกแจงปรกติ นั่นคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันจึงไม่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน ของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมน อธิบายความสัมพันธ์ของคะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1) ด้านการอ่าน (X_2) และด้านการเขียน (X_3) ของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ลำดับที่ของสเปียร์แมนระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับ ด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

	Y_1	X_1	X_2	X_3
Y_1	1	0.463* (0.040)	0.528* (0.017)	0.556* (0.011)
X_1	0.463* (0.040)	1	0.629* (0.003)	0.785* (0.000)
X_2	0.528* (0.017)	0.629* (0.003)	1	0.687* (0.001)
X_3	0.556* (0.011)	0.785* (0.000)	0.687* (0.001)	1

หมายเหตุ 1) ตัวเลขในวงเล็บคือค่า p-value 2) * มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_1) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1) มีค่า r_s = 0.463 และ p-value = 0.040 จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง (X_1)ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) มีค่า r_s = 0.528 และ p-value = 0.017 จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน (X_2) มีค่า r_s = 0.556 และ p-value =0.011 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II (Y_2) มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการเขียน (X_2) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากการหาสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I ที่เหมาะสม พบว่า จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการโดยวิธีการ All Possible Regressions ผลปรากฏว่ามีตัวแปรเกรดเฉลี่ยของรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) เข้าสมการในการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I จึงทำการวิเคราะห์การถดถอย ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK I กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่านของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

Model	B	t-test	p-value
(Constant)	99.720	3.756	0.001
เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2)	17.783	1.788	0.088
r_p^2 = 0.132			

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่า p-value=0.088 ซึ่งมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่ 0.05 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) ไม่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) ถึงแม้ว่าค่าคงที่จะควรอยู่ในสมการทำนายการสอบ TOPIK I (Y_1) (p-value<0.05) จากค่า r_p^2 = 0.132 ซึ่งมีค่าน้อยมาก ดังนั้น จึงไม่มีสมการการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I (Y_1) ที่เหมาะสม

จากการหาสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II ที่เหมาะสม พบว่า จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการ โดยวิธีการ All Possible Regressions ผลปรากฏว่ามีตัวแปรเกรดเฉลี่ยของรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) เข้าในสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II จึงทำการวิเคราะห์การถดถอย ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับ ด้านการอ่านของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี

Model	b	t-test	p-value
(Constant)	72.723	2.733	0.014
เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2)	23.105	2.915	0.009
r_p^2 = 0.321			

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่า p-value (Constant) =0.014 และ p-value (X_2) = 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน ส่งผลต่อคะแนนการสอบ TOPIK II ของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เนื่องจากค่า r_p^2 = 0.321 หมายถึง เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่านมีความสามารถในการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II ได้ 32.1% ที่เหลืออยู่อีก 67.9% เป็นผลเนื่องจากตัวแปรอิสระอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ในสมการ สมการการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II คือ $\hat{Y}_2 = 72.723 + 23.105X_2$ เนื่องจากค่า r_p^2 มีค่าน้อย นั่นคือ สมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II ของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลียังเป็นสมการที่ไม่เหมาะสม

สรุปผลการวิจัย

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK I กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง และด้านการอ่าน ผลการศึกษาพบว่า คะแนนการสอบ TOPIK I ไม่มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง และด้านการอ่าน เนื่องจากการสอบ TOPIK I จะวัดความรู้พื้นฐานของภาษาเกาหลีด้านการฟัง และด้านการอ่าน ส่วนมากนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลีได้ผ่านการสอบ TOPIK I ตั้งแต่มัธยม และมีส่วนน้อยที่เพิ่งจะเริ่มสอบ TOPIK I ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จากที่ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอาจเกิดจากขนาดตัวอย่างน้อยเกินไป ควรเพิ่มขนาดตัวอย่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลไว้หลายๆ ปี หรือทุกครั้งที่มีการประกาศคะแนนการสอบ TOPIK

2. การสอบ TOPIK II ซึ่งจะวัดระดับภาษาเกาหลีด้านการฟัง ด้านการอ่านและด้านการเขียน โดยผู้ที่สอบจะต้องผ่านการเรียนรู้ทางด้านภาษาเกาหลีในอยู่ในระดับที่สามารถฟัง อ่านและเขียนได้เป็นอย่างดีถึงจะได้คะแนนผ่านเกณฑ์และอยู่ในเกณฑ์ที่ดี จากศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบ TOPIK II กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับ ด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน ผลการศึกษา พบว่า คะแนนการสอบ TOPIK II มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี ส่วนใหญ่นิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลีจะสอบ TOPIK II ก่อนที่จะจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อที่จะใช้คะแนนการสอบ TOPIK II ในการสมัครเรียนต่อหรือสมัครงานในสายงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาเกาหลี ดังนั้นนิสิตที่ต้องการสอบ TOPIK II ควรที่จะตั้งใจเรียนและทำคะแนนให้อยู่ในระดับที่ดีในกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Sayamon Sornsuwannasri and Ree,Yoo-Rim (2561) ที่กล่าวว่า กลยุทธ์การเรียนภาษาเกาหลีในด้านการฟัง ด้านการอ่าน และด้านการเขียนมีความสัมพันธ์กับการเรียนภาษาเกาหลีของนักศึกษา

3. การหาสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I และ TOPIK II ที่เหมาะสมของนิสิตสาขาวิชาภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า การหาสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการโดยวิธีการ All Possible Regressions ผลปรากฏว่า มีตัวแปรเกรดเฉลี่ยของรายวิชาบังคับด้านการอ่านเข้าสมการในการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I จึงทำการวิเคราะห์การถดถอย พบว่าเกรดเฉลี่ยของรายวิชาบังคับด้านการอ่านไม่ส่งผลต่อคะแนนการสอบ TOPIK I ดังนั้น จึงไม่มีสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I ที่เหมาะสม

จากการหาสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II ที่เหมาะสม พบว่า จากการคัดเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการโดยวิธีการ All Possible Regressions ผลปรากฏว่า มีตัวแปรเกรดเฉลี่ยของรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) เข้าสมการในการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II จึงทำการวิเคราะห์การถดถอย พบว่า เกรดเฉลี่ยของกลุ่มรายวิชาบังคับด้านการอ่าน (X_2) ส่งผลต่อคะแนนการสอบ TOPIK II ดังนั้น สมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II คือ $\hat{Y}_2 = 72.723 + 23.105X_2$ แต่เนื่องจากค่า r_p^2 มีค่าน้อย ซึ่งยังเป็นสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงไม่มีสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK II ที่เหมาะสม

จากการที่ไม่มีสมการทำนายคะแนนการสอบ TOPIK I และ TOPIK II ที่เหมาะสม อาจเกิดจากตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์น้อยเกินไป หรือการสอบ TOPIK ยังต้องมีปัจจัยตัวอื่นมาเสริม เช่น การเตรียมตัวก่อนสอบ การทำกิจกรรมในระหว่างเรียน หรือการเที่ยวต่างประเทศ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ชลลดา มงคลวนิช และมัสลิน วุฒิสินธุ์ (2552). **ความสัมพันธ์ของการได้งานทำกับผลคะแนน TOEIC และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว.** [ออนไลน์]. ได้จาก:https://www.tci-thaijo.org/index.php/cultural_approach/article/view/1626/1343 [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2561].

บังอร กุมพล. (2558). **การวิเคราะห์การถดถอย**. ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประกาศคณะอนุกรรมการจัดส่งแรงงานไทยไปสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบการจ้างแรงงานต่างชาติ. **การรับสมัครทดสอบภาษาเกาหลีและทักษะการทำงาน (Point System) ครั้งที่ 7.** พฤษภาคม 2562. กองบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ.

ปิติ ศรีแสงนาม. (2561). **บทเรียนจากความสำเร็จของกระแสนิยมวัฒนธรรมเกาหลี**. บทความวิชาการฉบับวันที่ 26 มีนาคม 2561. จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย. [ออนไลน์]. ได้จาก: http:// chula.ac.th/cuinside/6930/ [สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2562].

ทิพย์ธิดา สกุลทองอร่าม อมรรัตน์ ค้าทวี และวรรณวิศา ใบทอง (2561). **แรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลี:กรณีศึกษา ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาเกาหลีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.** [ออนไลน์]. ได้จาก: http://eprints.utcc.ac.th/6119 [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2561].

ธิดาเดียว มยุรีสวรรค์. (2558). **การวิเคราะห์การถดถอย**. ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพ. **บทที่ 7 สหสัมพันธ์ (Correlation).** [ออนไลน์]. ได้จาก: http://intraserver.nurse.cmu.ac.th/mis/download/course/lec_567730_lesson_07.pdf [สืบค้นเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2562].

Anutsara Sukbumperng. (2014). **กลวิธีการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียนภาษาเกาหลีของนักเรียนมัธยมในจังหวัดนครศรีธรรมราช.** [ออนไลน์]. ได้จาก:http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/46642 [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2561].

Global Korea Scholarship. (2019). **ทุนรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี (KGSP/GKS 2019) ระดับปริญญาโท-เอก ปีการศึกษา 2562**. [ออนไลน์]. ได้จาก:https://www.framekung.com/gks-kgsp-graduate-2019-guideline.html [สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2562].

Mthai. (2561). **ทำความรู้จัก TOPIK การสอบวัดความสามารถภาษาเกาหลี.** [ออนไลน์]. ได้จาก: https://teen.mthai.com/education/141176.html [สืบค้นเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2561].

Sayamon Sornsuwannasri and Lee, Yoo-Rim. (2561). **การศึกษารูปแบบการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาเกาหลีของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไทย.** รวมบทความงานประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติ สมาคมผู้สอนภาษาเกาหลีแห่งประเทศไทย ประจำปี 2561 เนื่องในโอกาสครบรอบความสัมพันธ์ทางการทูตไทยสาธารณรัฐเกาหลี 60 ปี.

.....